

Onze grote hogepriester Jezus

De hogepriester in het oude verbond is een beeld van deze hemelse hogepriester. Daarom iets over de hogepriester in het oude verbond. Hij droeg een priesterlijk gewaad, dat het midden van de borst onbedekt liet en waarin precies het zgn. borstschild paste.

Het borstschild was een stuk goed met gouden kassen voor edelstenen. Het borstschild zag er uit als een vierkant met vier rijen van drie edelstenen, met daarop gegrift de 12 namen van de zonen van Israël.

Dat de hogepriester de namen van de stammen van Israël op zijn borst droeg, betekent voor ons dat Jezus, als grote hogepriester, ons als Zijn vrienden op het hart draagt. Hij is met ons begaan en Hij draagt ons op zijn hart. Hij is een Hogepriester die met ons kan meevoelen. Hij noemt hen vrienden, die zijn geboden bewaren (Joh. 15:14).

Op de schouders van de hogepriester in het oude verbond kwamen ook de namen van de stammen van Israël voor; links een edelsteen in een gouden kas met daarop 6 namen en rechts een edelsteen in een gouden kas met 6 namen. Dat betekent dat Jezus als Hogepriester niet alleen met ons mee kan voelen maar ook, dat Hij ons draagt. Hij draagt ons op zijn schouders.

Een lied zegt: "dag aan dag, draagt Hij ons, die God is ons heil."

In of achter het borstschild op zijn borst, waarin zich die twaalf edelstenen bevonden, bevond zich ook een soort tas of vak, waarin zich de Urim en de Tummim bevonden. Men denkt dat dit twee stenen waren,

die de woorden: "ja" en "nee" bevatten of voorstelden. Als David b.v. de Heere ging raadplegen, dan werd er gebeden en vroeg David aan de Heere: "zal ik optrekken ten strijde of niet?" De Heer gaf dan vaak antwoord door middel van deze twee stenen, de Urim en de Tummim.: "Ja" of "Nee".

Wat wil dat voor ons zeggen? Jezus is onze voorspraak, onze advocaat en medelaar tussen God en mensen, Hij draagt ons op het hart en als wij Hem raadplegen, geeft Hij ons goede raad. Wij mogen dus steeds om raad tot onze hemelse Raadsman gaan.

Verder had de hogepriester - onder aan zijn priesterlijk gewaad - om en om een granaatappel en een gouden belletje. Die granaatappels verwijzen naar de geboden van de Heer die Hij ook Zelf onderhield en die gouden belletjes verwijzen naar zijn liefelijkheid en waardigheid.

Verder droeg de hogepriester een gouden plaat op zijn voorhoofd; het goud was geschonken door de Israëlieten als dankbaarheid aan God. Op die gouden plaat stond: "De Heere heilig". Zo heiligde de hogepriester de Israëlieten als hij in het heiligdom kwam.

We lezen in Hebr. 4 vers 14 *Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgestaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden.*

Jezus is de hemelen doorgestaan; immers de Vader had tegen Hem gezegd (Hb. 1:13a): "Zet U aan mijn rechterhand."

Waarom wij zo'n grote hogepriester hebben, wordt genoemd in vers 15, en aan die belijdenis houden wij vast.

15 Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Wij hebben een hogepriester, die kan meevoelen met onze zwakheden.

Wat is dan onze zwakte? Onze zwakte is, dat wij een vlees hebben waar geen goed in woont. En omdat wij een vlees hebben, waar geen goed in woont, worden wij verzocht, op de wijze zoals in Jac. 1:14/15a staat: *Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde.*

In alle dingen op gelijke wijze als wij - zoals hierboven omschreven staat - werd Jezus verzocht. Maar de begeerte werd bij Hem nooit bevrucht en Hij heeft nooit gezondigd.

Jezus heeft de zonde nooit gekend want men kent de zonde pas, als men de zonde doet. Dus Jezus kan niet meevoelen in het zondigen zelf want dat heeft Hij nooit gedaan. Maar Hij kan wel meevoelen met onze zwakheden omdat Hij op dezelfde wijze als wij verzocht werd.

Hb. 4:16 *Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd.*

Er is een troon der genade in de hemel. Daar kunnen wij met vrijmoedigheid naar

toegaan. En wat kunnen we daar ontvangen? Barmhartigheid! Daar ontmoeten wij een barmhartige Hogepriester, die precies weet, wat er in ons om gaat en wat er in ons woont.

En wat kunnen wij nog meer krijgen? We kunnen daar genade vinden. Genade is niet alleen vergeving, maar ook hulp. Er staat immers: opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen.

Dat is dus hulp vóóordat het mis gaat.

Wanneer iemand aan een boomtak hangt boven een afgrond, en Hij moet loslaten omdat hij niet op tijd hulp krijgt, dan valt hij naar beneden. Maar krijgt hij op de juiste tijd hulp, dan valt hij niet naar beneden.

En die hulp – te gelegentijd – wil Jezus ons geven. Laten we daarom gebruik maken van die troon der genade. Hulp zoeken bij de troon der genade. Daar ontmoeten we Jezus, die met ons kan medevoelen.

Er staan geheimenissen in de bijbel.

In Hebr. 2:14 wordt het grote geheimenis der godsvrucht geopenbaard. We gaan dit vers nauwkeurig lezen.

14 Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen.

Alleen door op gelijke wijze deel te krijgen aan bloed en vlees als de kinderen, kon Hij – door zijn dood – hem die de macht over de dood had, de duivel, onttronen.

Hier is de duivel in de val gelopen. Immers, de ziel die zondigt, die zal sterven, maar Jezus heeft nooit gezondigd. Hij is wel - in alle dingen op gelijke wijze als wij (Jac. 1:14) verzocht geweest, maar de begeerte werd nooit bij Hem bevrucht en daardoor heeft Hij nooit gezondigd.

Omdat Hij toch ter dood werd gebracht, werd de duivel, die de macht over de dood had, onttroont. Van deze wijsheid Gods heeft geen van de beheersers dezer eeuw geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben (1 Cor. 2:8).

15 En allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.

Jezus heeft als gevolg hiervan, de zijnen bevrijdt van angst en slavernij! Geen angst voor de dood (nu jaagt de dood geen angst meer aan want alles, alles is voldaan) en geen slavernij meer. Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt (Gal. 5:1).

Wetende – schrijft Petrus in 1 P. 1:18 – dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die u van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam.

16 Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet; maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham. In de Engelse King James version staat zo ongeveer dit: Hij nam geen engelen natuur aan maar die van het nageslacht van Abraham. En dat wordt er mee bedoeld want het volgende vers begint met daarom.

17 Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden. Ja, in alle opzichten en zo kon Hij in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht worden, doch zonder te zondigen. (Hebr. 4:15).

Zo vaak als wij verzocht worden, zegt immers Jacobus 1:14, worden wij verzocht door de zuiging en verlokking van onze eigen begeerten. En Hij is in alle dingen op gelijke wijze – en niet op een heel andere wijze – als wij verzocht geweest.

... opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen.

Jezus weet wat het is, om verzocht te worden. Er is niemand die ons daarin zo goed begrijpt als Hij. De zonde heeft Hij nooit gekend want men kent de zonde pas, als men die doet.

Maar Jezus weet wat het is, om verzocht te worden. Hij is onze hemelse hogepriester en advocaat. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten. Hij is een barmhartig en getrouw hogepriester.

18 Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.

Jezus kan ons te hulp komen, want Hij leed immers zelf in het vlees. Petrus schreef hierover (1 Petrus 4:1):

Daar Christus dan naar (andere vertalingen: in) het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte, dat, wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde.

Jezus leed in de verzoeken en indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen

in zijn verheerlijking (Rom. 8:17b). Ons wordt de genade verleend om te kunnen delen in zijn lijden.

7 Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit zijn angst.

Voor "angst" is wellicht beter te verstaan: "godsvrucht, vroomheid". Met andere woorden: de verzoeken hadden op Hem geen vat, omdat Hij trouw bleef.

Maar tijdens zijn dagen in het vlees - en dat is niet alleen Gethsemane maar zijn bewuste levensdagen - kwam Hij niet tot zonde. Dit gebeurde niet automatisch maar Hij heeft onder sterk geroep smekingen en gebeden en tranen geofferd.

Zondigen zou voor Hem de geestelijke dood betekenen. Immers, die ziel die zondigt, die zal sterven, maar voor die zonedood werd Hij bewaard.

8 En zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden.

Gehoorzaamheid leren, opvoeding en vorming, vinden plaats onder een zekere mate van lijden. Zo ook het opgeven van de eigen wil, zoals Jezus bad in Gethsemane.

9 En toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden,

Jezus had als voorloper een weg te gaan en te banen, en die weg ging door het voorhangsel, dat is zijn vlees (Hb. 10:21).

Toen Hij het einde had bereikt, scheurde het voorhangsel en was de weg door de Voorloper gebaad, zodat wij hem door geloofsgehoorzaamheid kunnen gaan. Hij is de oorzaak van ons eeuwig heil!